

A. Walicki

Adw. Feliks Piechowski 91913-1986)

Palestra 31/1(349), 79-80

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wództwa Rzeszowskiego. Władze samorządu przyznały mu Złotą Odznakę „Adwokatura PRL”.

Rozległa znajomość prawa, wytrwały upór w dążeniu do osiągnięcia zamierzonego celu, bezinteresowność, najwyższa etyka i morale, pogodny stosunek do świata, kolegów, a szczególnie młodzieży adwokackiej — to cenne cechy osobiste zmarłego Dziekana. Jednocześnie jego głęboki patriotyzm, umiłowanie prawdy, ofiarność w niesieniu pomocy ludziom zaplątanym na ścieżkach życia zjednały mu głęboki szacunek i niezwyklej popularność.

Brak nam będzie dziekana Miąsika. Drugiego października 1986 r., w pochmurny dzień, na cmentarzu na Wilkowi liczne grono jego przyjaciół, byłych klientów i znajomych, żegnało go na zawsze z głębokim smutkiem i żalem.

Cześć Jego pamięci.

adv. Edmund Samborowski

3.

<p>Adv. Feliks Piechowski (1913—1986)</p>

Dnia 4 września 1986 r. zmarł adv. Feliks Piechowski, były członek i kierownik Zespołu Adwokackiego w Starogardzie Gd., ostatnio prowadzący — jako emeryt — kancelarię indywidualną w Skarszewach. Zmarł po krótkiej, ciężkiej chorobie.

Adv. Feliks Piechowski, syn Ziemi Gdańskiej, urodził się 10.II.1913 r. w Kościerzynie. W 1924 r. przeniósł się razem z rodzicami na stałe do Starogardu Gd. i tu pozostał do końca życia (jeżeli nie liczyć stosunkowo krótkiego pobytu w Krakowie w czasie okupacji). W Starogardzie Gd. ukończył w 1932 r. gimnazjum. Po studiach uniwersyteckich w Poznaniu w latach 1932—1936 oraz po odbyciu służby wojskowej w latach 1936—1937 wraca jako młody mgr praw i sierżant podchorąży do Starogardu, aby w listopadzie 1937 r. zacząć aplikację sądową. Odbywa ją częściowo w Starogardzie Gd., a następnie w wydziale zamiejscowym Sądu Okręgowego w Chojnicach, a potem znowu w Starogardzie Gd. w prokuraturze.

Zmarły brał udział w kampanii wojennej 1939 r. jako dowódca plutonu. Po kapitulacji Warszawy dostał się do niewoli niemieckiej, z której został zwolniony w październiku 1939 r. W okresie od października 1939 r. do stycznia 1940 r. ukrywał się w Starogardzie Gd., ponieważ groziły mu prześladowania ze strony okupanta, a następnie wyjechał do Krakowa, gdzie przebywał, pracując tam dorywczo, do roku 1945.

W marcu 1945 r. wraca do Starogardu Gd., a w październiku tego roku zdaje przed komisją egzaminacyjną Sądu Apelacyjnego w Toruniu egza-

min sędziowski. Od listopada 1945 r. pracuje w Sądzie Grodzkim, a potem w Sądzie Powiatowym w Starogardzie Gd. jako asesor, potem sędzia, a od sierpnia 1953 r. jako prezes tego Sądu. W 1955 r. zostaje przeniesiony w stan spoczynku.

Jako sędzia adw. F. Piechowski zyskał sobie ogólne uznanie i szacunek. W 1951 r. otrzymał dyplom za gorliwą i wydajną pracę.

Oprócz pracy w sądzie zmarły pracował przez 8 lat jako członek Powiatowej Komisji Ziemskiej w Starogardzie Gd. oraz jako przewodniczący Komisji Odwoławczej ZUS-u w Tczewie. W pracy tej zmarły służył swoim doświadczeniem i wiedzą prawniczą.

Adw. F. Piechowski był czynny społecznie. Działał więc w Zrzeszeniu Prawników Polskich (był m.in. skarbnikiem Koła w Starogardzie Gd.), był członkiem Związku Oficerów Rezerwy, był też członkiem ZBOWiD-u. Z wojny powrócił jako sierżant podchorąży, a w 1945 r. otrzymał nominację na podporucznika WP.

W lutym 1957 r. adw. F. Piechowski zostaje wpisany na listę adwokatów Izby gdańskiej z siedzibą w Starogardzie Gd. Jest członkiem miejscowego zespołu adwokackiego, a potem przez 5 lat jego kierownikiem. W zespole adw. F. Piechowski jest powszechnie lubiany i szanowany.

Oprócz pracy zawodowej adw. F. Piechowski zawsze miał na względzie interes całej adwokatury i poświęcał jej dużo czasu. Dlatego też Rada Adwokacka, gdy podjęła decyzję o budowie lokalu biurowego dla Zespołu w Starogardzie Gd., jemu właśnie powierzyła całość organizacji i przeprowadzenia tego przedsięwzięcia. Mimo poważnych trudności materiałowych i innych adw. Piechowski wywiązał się całkowicie z nałożonego nań obowiązku ku ogólnemu zadowoleniu wszystkich kolegów. Za swą pracę otrzymał od Rady serdeczne podziękowanie i pochwałę.

Dnia 6 września 1983 r. adw. F. Piechowski zaprzestał wykonywania zawodu z powodu wieku. Czując się jednak w pełni sił, uzyskał po pewnym czasie zezwolenie Ministra Sprawiedliwości na prowadzenie kancelarii indywidualnej w Skarszewach. Z początkiem października 1985 r. znowu był czynnym adwokatem, chociaż w ograniczonym zakresie czasu pracy. Niestety, krótkotrwała, ale bardzo ciężka choroba wyrwała go z naszych szeregów. Zmarł dnia 4 września 1986 r.

Zmarły adw. Feliks Piechowski był człowiekiem godnym uznania. Był ogólnie lubiany i szanowany. Doświadczony i zamilowany w zawodzie sędziego i adwokata, poświęcał się nie tylko pracy zawodowej. Pracował też, jak już zaznaczono, dla ogółu. Jako żołnierz września był dzielnym obrońcą Ojczyzny. Za swoje zasługi został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem 40-lecia PRL. Niestety, niespodziewana śmierć sprawiła, że nie doczekał się dekoracji tymi odznaczeniami. Rada Adwokacka przekazała je Rodzinie dla trwałej pamięci o Zmarłym.

adw. A. Walicki